

også kun rimeligt, at dette forhold prøves, og vi kan altså ikke tilslutte os beslutningsforslaget.

Kristen Touborg (SF):

Såvel økonomiministeren som ordførerne for Socialdemokratiet, Venstre og De Konservative undgik let og elegant at omtale argumentationen fra Finanstilsynet og den tidligere regerings argumenter for, hvorfor man gav Nykredit de pålæg dengang. Det vil jeg da gerne råde lidt bod på og minde om, hvad der er blevet anført på det tidspunkt, hvor påbudene blev givet. De lød nemlig bl.a.:

Nykredit pålægges at tilbageføre midler, der er blevet overført fra ældreseriereservefonden til generalreservefonden. Tilbageførslen skal også omfatte selve forrentningen. Til instituttets egenkapital kan medregnes en del af ældreseriereservefondens midler svarende til reservekravet.

Punkt 2: Nykredit pålægges at hensætte beløb i årsregnskabet for 1989/90. Skøn over beløb, som låntagerne har krav på at få efterbetalt. Lån optaget før 1972.

Punkt 3: Nykredit skal ophøre med den retsstridige praksis, hvorefter midlerne i de gamle reservefonde ikke forrentes.

Punkt 4: Det pålægges Nykredit at efterbetale til de låntagere, som i tiden efter 1972 har indfriet deres lån, og som herved har fået udbetalt en reservefondsandel, som ikke var korrekt opgjort.

Det synes jeg da man må sige er klar tale.

Den daværende regering gør klart, at pengene tilhører lånerne og ikke Nykredit. På det tidspunkt var Venstre og De Konservative ikke et øjeblik i tvivl om sagens rette sammenhæng. Imidlertid ved vi jo, at Nykredit anlægger sag ved Østre Landsret. Afgørelsen falder 4. oktober 1994. Nykredit får medhold. I forbindelse med et samråd i Boligudvalget meddeler økonomiminister Marianne Jelved, at regeringen ikke agter at anke sagen til Højesteret for så vidt angår reservefondene, altså det, der hidtil er betegnet som lånernes penge, men nok for sagsomkostningerne, altså statens penge. Det finder vi faktisk er udtryk for dobbeltmoral.

Det har været anført, at en anke til Højesteret vil være et stort problem for Nykredit, da de så stadig ikke vil have råderet over disse 4 mia. kr.

Det finder jeg er en irrelevant begrundelse, da der efter min opfattelse er tale om lånernes penge. Da der dels er tale om en sag, som omhandler et meget stort beløb – måske det største i en

enkelt-sag nogen sinde – dels er tale om en meget principiel sag, som vedrører nogle grundlæggende elementer i retsopfattelsen, skal jeg anbefale forslaget.

Jørgen Estrup (RV):

Man kan jo have meget forskellig opfattelse af, hvad der er rimeligt, dvs. hvad der er retfærdigt, i sager af denne type. Det er klart, at der er tale om nogle penge, der er indbetalt. Der er også en eller anden form for ejerskab til dem, som vedrører foreningens medlemmer, og så kommer der spørgsmålet om den juridiske mulighed for at opretholde en sådan ret. Det er den, vi har fået prøvet ved landsretten. Og uanset hvad ens sympatier eller antipatier måtte være, må der være nogle spilleregler for det videre arbejde med en sådan sag. En af de spilleregler, der efter min mening bør være, er, at det er regeringen, der afgør, hvordan man skal gå videre. Det bør ikke være Folketinget, der afgør, om man nu i en given sag bør prøve den ved sidste instans, eller man ikke bør prøve den. Det er faktisk det, man har en regering til at lave.

Derudover synes jeg, som det er fremhævet fra andre ordføreres side, at det må være rimeligt at se på, hvor klar den pågældende dom var. Hvor tydeligt var det, hvad landsretten mente i denne sag. Denne dom er meget klar, og bl.a. derfor er jeg enig med hr. Erling Oxdam i det, han sagde, og derfor synes jeg, at det er en rigtig afgørelse, regeringen har truffet.

Man kunne også prøve at lave det eksempel, at der var tale om ikke en sag, hvor en lang række enkeltpersoner nu efter nogens mening mister nogle penge, men tale om en skattesag, som man kunne overveje om staten skulle anke. Jeg tror, fru Kirsten Jacobsen ville være meget efter den minister, der efter at have tabt sådan en sag ved landsretten, alligevel gik videre med så klar en afgørelse og ville prøve den ved Højesteret også. Jeg kan høre fru Kirsten Jacobsen sige »forfølgelse«, og derfor mener jeg sådan set ikke, at dette beslutningsforslag er særlig berettiget.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil ikke gentage de ting, som hr. Kristen Touborg allerede har sagt, men nøjes med at sige et par ord om det principielle problem i denne sag, som hr. Jørgen Estrup også kom ind på.

Der skal være nogle spilleregler, siger hr. Jørgen Estrup. Det er jo det, forslagsstillerne siger, nemlig at det netop må være rigtigt, når det dre-